

Atunci când pleci...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Atunci când pleci, chiar numai pentru o clipă,
Prin sufletul meu trec mii de furtuni,
Mi se topește ceara din aripă,
Sunt un Icar căzut, doar rugăciuni

Și posturi lungi mă fac să sper că poate
Ai să revii și ai să fii din nou
O stea ce-mi colorează până la moarte,
Iubirea mea, un minunat tablou.

Atunci când pleci adun șoaptă cu șoaptă,
Orice cuvânt pe care mi l-ai scris,
Singură-n prag, iubirea mea așteaptă
Să te întorci, tu, fata mea din vis.

- Atunci când plec îți las drept garanție
Sufletul meu și un sărut pe frunte,
Pe cerul nopții îți trimit solie
Scrisă cu vârful nins al unui munte.

Atunci când plec îți las în palme zorii,
Petale de magnolii în fereastră,
Poeme calme care-alungă norii
Și-o amintire despre-o noapte albastră.

Atunci când vin, mă-ntorc așa cum marea
Își poartă valul către țărmul ei.
Tu poți cuprinde-n versuri depărtarea...
Să fim coperti de carte, spune-mi, vrei?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014